

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M. H. E. A.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2012, č. j. 2 A 12/2012 – 14, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2012, č. j. 2 A 12/2012 – 14, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2012, č. j. SPR-624/ČJ-2010-9CPR-V243, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie ze dne 28. 11. 2011, č. j. KRPA-13635/ČJ-2011-000022, kterým bylo stěžovateli podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok.

Současně s kasační stížností podal stěžovatel návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Návrh odůvodnil tak, že nepřiznání odkladného účinku by mělo za následek ukončení jeho pobytu na území České republiky, což by znamenalo nemožnost vyčkat posouzení kasační stížnosti. Vycestování z České republiky by bylo nepřiměřeným zásahem do práv stěžovatele a znamenalo by definitivní odloučení od bývalé partnerky, bratra a jeho rodiny.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout žalobci či stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící žalobci (stěžovateli) přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc správního nebo soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl dostatečně konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Okolnost, že stěžovatel má v České republice bývalou partnerku a bratra s rodinou, ještě neznamená, že mu v bezprostředním důsledku rozhodnutí o správním vyhoštění skutečně hrozí újma ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Pokud jde o partnerku, sám stěžovatel uvedl, že jde o partnerku bývalou, a bratr stěžovatele a jeho rodina nepředstavuje natolik úzkou rodinnou vazbu, jako by tomu bylo v případě jeho rodičů, manželky či dětí. Rovněž argument, že stěžovatel nebude moci vyčkat posouzení kasační stížnosti, není opodstatněný, neboť pokud by dosáhl po meritorním posouzení věci zrušení správního vyhoštění, bude mít možnost návratu do České republiky.

V případě stěžovatele nelze tedy dovodit, že mu hrozí újma a že se jedná o újmu v důsledku napadeného rozsudku. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu